



CATALUNYA PRODUEIX 56.665 TONES DE BLAT DE MORO MODIFICAT GENÈTICAMENT

LA POSICIÓ DEL GOVERN:

ni a favor ni en contra, sinó tot el contrari

XAVIER BORRÀS → PERIODISTA

Tot i que el conseller del Departament de Medi Ambient (DMA), Salvador Milà, va afirmar el passat mes de març que la Generalitat podria impedir els cultius transgènics en algunes zones del Principat per protegir els conreus d'alta qualitat i ecològics –seguint la iniciativa ja encetada a deu euroregions, inclòs el País Basc–, l'Administració catalana contesta ara, i de manera oficial, que exercirà «l'estricta aplicació de la normativa europea», segons que ha manifestat a *Userda* Josep Garriga Solà, responsable de Desenvolupament Sostenible del DMA.

La pressió exercida per sindicats com la Unió de Pagesos –que ha demanat declarar zones del país lliures de transgènics– o l'Assemblea Paguesa, que n'exigeix una moratòria immediata, a més de grups d'ecologistes i de científics, sembla que no és suficient perquè el Govern català no se supediti a la política suïcida iniciada pels EUA, continuada pel Govern del PP i suportada i promoguda a casa nostra per l'IRTA (Institut de Recerca i Tecnologies Agroalimentàries).

L'ACORD DEL TRIPARTIT NO ES MULLA

Josep Garriga ha afirmat a *Userda* que s'està «treballant molt perquè sigui possible la coexistència dels tres tipus de conreus» (convencional, ecològic i amb OMG) i que junt amb el DARP s'està elaborant un reglament, «unes regles del joc més clares», que inclouran un registre públic sobre els conreus amb transgènics, un registre que, després de sis anys –d'ençà que el 1998 el PP va permetre el primer cultiu comercial del morenc transgènic Bt176 de Ciba Geigy (avui Syngenta)–, la pròpia Administració es declara incapaç de conèixer. Tanmateix, pel que fa a la posició del Govern quant a la possibilitat que el país sigui declarat lliure de transgènics, Josep Garriga afirma que «l'Administració no ha d'estar a favor ni en contra de res». Garriga, però, insisteix que allò que fa el Govern català és aplicar l'anomenat *Acord per a un Govern Catalanista i d'Esquerres*, segons el qual, a més de «ser estrictes en l'aplicació de la normativa europea pel que fa als transgènics», entre d'altres compromisos «garantirà la producció d'aliments segurs, de qualitat, respectuosos amb el medi ambient, de manera eficient i d'acord amb les exigències



FOTO → IVAN G. COSTA

del consumidor, mitjançant l'existència de controls efectius», condició totalment contradictòria amb la permissivitat amb què es deixa plantar OMG que pol·lueixen conreus –convencional i ecològic– o amb la manca d'informació sobre els greus incidents que ja s'han produït a les nostres terres, per no parlar de la manca d'estudis independents sobre els seus efectes en la salut de la població. De fet, l'Estat espanyol és l'únic país d'Europa que, a més de permetre'n la plantació, exporta blat de moro (i també soja) transgènics que s'incorporen en un 60% de productes alimentaris (Vegeu la *Guia Roja y Verde de Alimentos Transgénicos*, 2a edició, gener de 2004, Greenpeace. Es pot adquirir de franc a la xarxa: www.greenpeace.org/espana_es/multimedia/download/1/391492/0/GuiaRV.pdf). Tampoc no ens alliberarà dels transgènics l'obligatorietat, ara reglamentada per la UE, d'etiquetar els productes alimentaris que en continguin més d'un 0,9%.

TRANSGÈNICS QUE FAN FIGA

L'IRTA (ens autònom del DARP), té diverses xarxes experimentals d'investigació genètica tant d'organismes vegetals com animals, amb diverses granges i camps de conreu propis o en associació amb altres entitats, universitats i el suport de les multinacionals de la biotecnologia. Fa sis anys que experimenta amb conreus d'OMG, sobretot de blat de moro, ordi, blat, fruiters i hortalisses, tant de transgènics autoritzats –hi ha fins a 16 varietats de blat de moro– com de noves propostes d'investigació aportades per empreses com Pione-

er, Monsanto o Syngenta. Tanmateix, els propis investigadors de l'IRTA, tot i els mals resultats obtinguts s'entossudeixen a recomanar per als regadius lleidatans, per exemple, la sembra per a la campanya actual (2004) del Compa CB –refusat ara als Estats Units–, varietat isogènica de Syngenta de l'híbrid anomenat Dracma, modificat genèticament amb la incorporació del Bt176 (*Bacillus thuringiensis*), que se suposa que confereix resistència als barrinadors (*Ostrinia nubilalis* o *Sesamia nonagrioides*). Concretament, en l'*Avaluació de nous híbrids de blat de moro per a gra a Catalunya*, Antoni López, Joan Serra i Jordi Sàlvia –tots tres de l'IRTA–, afirmen que la resistència del Compa CB al barrinador –que es menja la tija del blat de moro– «és efectiva únicament en les parts verdes de la planta [...] presenta al final del cicle certs nivells d'atac de barrinadors [...] i és sensible a virosis». A més, les varietats de panís transgènic avaluades donen nivells més alts d'humitat que les varietats no transgèniques. El blat de moro es comercialitza amb un 14% d'humitat i si es més alta cal posar-lo en assecadors i el pagès ha de pagar el cost de l'energia que cal per rebaixar-la. L'IRTA exposava textualment, en les avaluacions de 1998 al 2002, que «no hi ha una raó agronòmica de pes per la qual poder recomanar les varietats de blat de moro transgèniques». Per què ara l'IRTA recomana la plantació d'una varietat OMG que reconeix que ni és efectiva contra la plaga esmentada ni produeix més o millor gra que les varietats tradicionals?

De fet, l'IRTA, amb Josep Tarragó al capdavant –director general des de 1985–, s'ha convertit en propagandista acèrrim

de la biotecnologia vegetal i de les empreses que la produeixen, en una mena de grup fonamentalista que defensa amb fanatisme els transgènics amb fons públics. Que els ho diguin, si no, als arrossers del Delta, que estan que trinen amb els «experiments» de l'IRTA per fer un arròs transgènic. Com a mostra de l'«integritat» de l'IRTA, alguns botons: Joaquim Brufau, del Departament de Nutrició Animal de l'IRTA, manifesta –en un assaig de la pròpia institució (www.irta.es)– que «la majoria de treballs científics demostren que no hi ha risc potencial per als consumidors ni per al medi ambient» i que el problema és que les multinacionals de la biotecnologia «han de millorar la seva imatge»; Jordi Ballester, responsable dels serveis d'anàlisi genètica (IRTAgen), tot i reconèixer, pel que fa a la venda de llavors OMG, que «els únics beneficiats són les pròpies companyies de llavors que les venen més cares», va afirmar, en un debat celebrat a Lleida el 21 d'octubre de 2003, que «un producte amb OMG és avui més segur que un aliment ecològic perquè el transgènic ha estat sotmès a molts més controls que l'ecològic» (*sic!*). Quan, precisament, l'alternativa de qualitat que pot promoure Catalunya és la producció agrària i ramadera ecològica, és xocant que es facin aquestes manifestacions. El mateix i etern Josep Tarragó, ha demanat als ecologistes, després de la contundent acció de l'Assemblea Paguesa del 3 de juliol a Gimnells, que deixin als «investigadors fer el seu treball amb tranquil·litat». Per què dimonis estan tan intranquils si tot és tan segur, net i altament rendible com pretenen fer-nos creure?